

Paa Gliben er fastgjort en Stage af 6—8 Alens Længde til at sænke og optage den med. Dette Redskab bruges fra Baad eller i Almindelighed fra to sammenhæftede Baade, saaledes at en Fisser i den ene Baad sænker Gliben mod Havbunden med Munden mod den anden Baad, fra hvilken da en Mand idelig støder frem for sig mod Bunden med en Stage med et Tværtra („Kroje“, i Sjælland „Grutte“), hvorved Alen opstrækkes og jages ind i Gliben. Paa Limfjorden er dette Redskab i Almindelighed brugt af „Strugglibseffaber“, saaledes at der i hver Baad var 4 Mand, nemlig 4 med Glibe i den ene Baad og 4 Mand til at kroje i den anden. Dette Redskab er af alle Limfjordskommissioner blevet almindelig fordømt, fordi Fiskeyngel og Æg, som findes paa og mellem Tangen, hvor Redskabet bruges, i Mængde bliver knust og ødelagt af „Krojen“, ligesom ogsaa Grøden oprives og beskadiges. Brugen af Strugglibe er ogsaa forbudt i Limfjorden, og vi for-mene, at dette Forbud bør udstrækkes til alle Bænde paa vort Søteritorium.

Plumpstangen er et Stykke almindeligt Stangjern, omtrent 2 Fod langt og af Vægt 16 Pd., til hvis ene Ende er fastgjort et Sav- eller Piglyster, og i et Dje i den anden Ende en Linie afspæst efter Dybden der plumpes paa. Dette Redskab bruges fra Baad, der driver tværs for Vinden, og i hvilken flere kunne staa jævnsides, saaledes at det paa de Steder, hvor Alen antages at have Leie, først drages 1 à 2 Alen op fra Bunden, og derpaa, naar Linien paa engang slappes, ved sin egen Vægt plumper ned i Grønden, hvor da Alen, naar den tilfældig ligger for, enten spiddes paa Braaddene af Piglysteret eller klemmes fast mellem Flænen og Tungen paa Savlysteret. Nalekammen er en længere Stage, hvis ene Ende er besat med en Del omtrent 3 Tommer lange Jernpige, der sidde ofte kun i c. 1/2 Tommes Afstand fra hverandre, hvad der naturligvis gjør Redskabet saameget desto skadeligere; dette Redskab bruges fra Baad paa Steder, hvor der er stærk Grøde, idet det hugges ind gennem Toppen af Grøden og ved et raff Rast eller Drag atter føres ind i Baaden, hvorved den Al, der fandtes i Grøden, bliver spiddet paa Piggene eller Tænderne og saaledes fangen. At begge disse Redskaber ved hele deres Indretning og Brugsmaade maa oprive og beskadige Plantevæxten paa Havbunden er selvindlysende; paa den anden Side anføres, at de — som, saa vidt vides, endnu kun bruges paa Limfjorden (Savlystret dog ogsaa ved Kjøbenhavn) — give Fisserne en ret ordentlig Indtægt, ligesom de have det samme Fortrin som alle Nalestangsredskaber, at de ere lette at overkomme for fattigfolk og saaledes egne sig til at skaffe Smaafolk et lille Bierhverv. De have begge udtrykkelig været forbudte i den ældre Limfjordslovgivning, indtil Loven af 22de Marts 1867 indrømmede deres Brug med nogle faa, mindre betydende Begrænsninger. De ere imidlertid efter Udvalgets Mening, om saa maa siges, grusomme Fiskerredskaber, der, idet de bruges i Blinde, gjøre megen Skade ved at faare ikke blot Al, men megen anden i Grøden staaende Fisk, som ikke fanges, men siden døer; dette er aldeles uundqaeligt ved deres Brug; og medens vel det samme tilbids kan anføres om Nalestangen i Almindelighed, er der dog den store Forskiel paa disse Redskaber, at Nalestangen føres med langt større Sikkerhed end Plumpjernet eller Nalekammen, og at det ved Nalestangen for den tilvante Fisser er let at mærke, naar Jernet rammer en Al, som da strax stryges af det; dette er derimod ikke Tilfældet ved Brugen af de andre to Redskaber, og det hændes navnlig ofte, at en paa Plumpjernet spiddet Al, hvis den ikke under Optagene atter glider af, bliver siddende under flere paafølgende Plump, og da formedelst Bridningerne gjenmebores flere Steder og mishandles paa en uheldig Maade. Naar der til Fordel for dem anføres, at de kunne bruges paa dybere Vand end Nalestangen, da gjælder dette kun for Plumpjernet, og har i det Hele ikke stort at betyde, da Nalestangning kan ske paa temmelig dybt Vand.

3 Betragtning af det Anførte om disse Redskabers skadelige Virkninger ved Oprodnng af Havbunden med dens Plantevæxt paa større Strækninger, som det i en kort Tid med dem er muligt at overfare, — om de oftest dræbende Saar, der ved dem i Blinde tilføjes saavel Al som mange andre Fiske, har Udvalget enstemmig forment, at de, som forkastelige, bør forbydes overalt i Landet, og at Smaafolk ville finde tilstrækkelig Jylbestgjørelse ved at tillades Brugen af de ifølge Konstruktion og Anvendelsesmaade dog mindre skadelige Pig- og Savlystre paa Stage, de første egnede for fattere, de sidste for blod Bvnd. Det Børn, som Lov af 22de Marts 1867 § 5 har stillet mod Misbrug af dem ved at fastsætte visse Afstande for deres Brug i Nærheden af andre Fiskeriredskaber, maa Udvalget anse for i og for sig betydningsløst, ialfald fordi Overholdelsen ikke er til at kontrollere.

§ 8. For at forebygge Fangst og Ødelæggelse af umoden Fisk og Fiskeyngel har det fra gammel Tid for Limfjorden været foreskrevet, at Fiskegarnene ikke maatte have for smaa Maffer, og det Maal, Mafferne maatte have, er bestemt ved et autoriseret Skjælde, der skal passe i Mafferne. Denne Regel var det ved Kristian den Femtes Lov tilfattet at gjøre almindelig for hele Landet, idet det i 5—10—45 hedder „og skal ingen Garn, som have mindre Maffer end det som samme Skjælde udviser, bruges i Limfjorden eller nogen anden Steds over alt Riget“, ligesom der og tidligere, i det mindste paa sine Steder (Helsingør) havde været normeret Skjælde til Binding af